

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/86/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420201256
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1420201256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: B. S., narodený dňa XX.XX.XXXX a B. S., narodený dňa XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka - A.. P. S., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: W. X, XXX XX I., zastúpená: NIKU & partners, s.r.o., so sídlom: Prokopa Veľkého 51, 811 04 Bratislava, IČO: 36 866 008, otec - X. S., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom: F. G. X, XXX XX I. XX, zastúpený: JUDr. Dušan Dudáš, advokát, so sídlom: Vyšehradská 14, 851 06 Bratislava, o návrhu matky na úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 24.03.2021, č.k. 17P/66/2020-323, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 24.03.2021, č.k. 17P/66/2020-323 v napadnutých výrokoch o bežnom výživnom a o zročnom výživnom, p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 24.03.2021, č.k. 17P/66/2020-323 rozhodol tak, že maloletý B. S., narodený dňa XX.XX.XXXX a maloletý B. S., narodený dňa XX.XX.XXXX sa zverujú do osobnej starostlivosti matky, pričom zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia. Súd prvej inštancie určil, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý páry kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 15.00 hod. do 18.30 hod., každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 15.00 hod. do 18.30 hod., v sobotu od 10.00 hod. do 18.30 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že táto úprava neplatí počas letných a zimných školských prázdnin a ďalej je otec oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý rok v 28., 31. a 34. kalendárnom týždni vždy v čase od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý rok od 26.12. od 10.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod., tak, že otec maloleté deti počas školského roka prevezme v školskom, resp. predškolskom zariadení, ktoré aktuálne navštevujú a odovzdá v mieste bydliska maloletých detí, v prípade neprítomnosti maloletých detí v školskom, resp. predškolskom zariadení ich prevezme v mieste bydliska maloletých detí a matka je povinná maloleté deti na styk riadne pripraviť. Zároveň súd prvej inštancie uložil povinnosť otcovi prispievať na výživu maloletého B. S. sumou vo výške 450,- eur mesačne za obdobie od 07.04.2020 do 31.08.2020 a následne sumou vo výške 370,- eur mesačne, počínajúc dňom 01.09.2020 a na výživu maloletého B. S. sumou vo výške 250,- eur mesačne počínajúc dňom 07.04.2020, vždy k 15. dňu v mesiaci, k rukám matky vopred a určil, že zročné výživné na maloletého B. S. za obdobie od 07.04.2020 do 31.03.2021 vo výške 2.950,- eur je otec povinný zaplatiť matke do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, a zročné výživné na maloletého B. S. za obdobie od 07.04.2020 do 31.03.2021 vo výške 1.150,- eur je otec povinný zaplatiť matke do 30 dní od právoplatnosti

tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 07.04.2020 domáhala, aby súd prvej inštancie upravil práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že matka uzavrela manželstvo s otcom maloletých detí po osemročnej známosti v roku 2010, pričom vzťah matka spätne nepovažovala za harmonický, vážne narušenie vzťahov datovala k obdobiu po narodení staršieho syna B., čo pripisovala okolnostiam traumatického pôrodu a zvýšenej potreby starostlivosti o syna, situácia sa zhoršila po narodení mladšieho syna B.. Matka súdu prvej inštancie uviedla, že otcovi vyčítala, že neprispieval na domácnosť, začal až v roku 2017, dovtedy životné náklady hradili približne na polovicu, potreby detí financovala prevažne matka, pričom otec dlhodobo netrúvil čas s deťmi osamote, tie tak začali byť naviazané na matku, a že situáciu v rodine považovala za neúnosnú, nepriaznivú pre vývin maloletých detí, preto sa rozhodla opustiť spoločnú domácnosť a potreby detí zabezpečovala fakticky sama, otec sa s deťmi stretával dvakrát v týždni po tri až štyri hodiny. Súd prvej inštancie uviedol, že matka v návrhu namietala skutočnosť, že otec si plnil vyživovaciu povinnosť voči deťom podľa vlastnej úvahy, prípadne vôbec, a preto navrhla túto upraviť neodkladným opatrením. Okresný súd Bratislava IV uznesením č.k. 13P/134/2019-83 zo dňa 24.10.2019, v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP/186/2019-109 zo dňa 18.12.2019 upravil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého B. vo výške 150,- eur mesačne a na maloletého B. vo výške 150,- eur mesačne. Matka navrhla, aby súd určil vyživovaciu povinnosť otca spätne, k dátumu 21.05.2019, teda k dátumu rozdelenia domácností a poukázala na to, že B. bol diagnostikovaný W. S., v dôsledku čoho mal odklad povinnej školskej dochádzky, absolvoval prípravný ročník v súkromnom školskom zariadení s nákladmi 350,- eur mesačne, na základe odporúčania psychológa, ako aj špeciálneho pedagóga. Matka súdu prvej inštancie uviedla, že maloletý B. navštevoval v súvislosti so svojou diagnózou terapiu hrou, s nákladmi 100,- eur mesačne, náklady na bývanie vyčísliť v sume 550,- eur, priemerné výdavky na B. vyčísliť sumou 1.203,- eur mesačne (pomerné náklady na bývanie 183,33 eur, strava doma 180,- eur, strava v škole 45,- eur, poplatky v škole (ZRPŠ a iné) 350,- eur, oblečenie a obuv 70,- eur, doprava 60,- eur, drogéria a hygiena 50,- eur, lieky, vitamíny a zdravotná starostlivosť 80,- eur, terapia hrou 100,- eur, šport 25,- eur, voľnočasové výdavky 60,- eur). Ďalej uviedla, že maloletý B. v čase podania návrhu navštevoval súkromné predškolské zariadenie s nákladmi 430,- eur mesačne plus náklady na stravu a celkové mesačné výdavky na B. matka vyčísliť sumou 1.163,- eur mesačne (pomerné náklady na bývanie 183,33 eur, strava doma 150,- eur, strava v škole 90,- eur, poplatky v škole (ZRPŠ a iné) 430,- eur, oblečenie a obuv 70,- eur, doprava 60,- eur, drogéria a hygiena 50,- eur, lieky, vitamíny 50,- eur, terapia hrou 100,- eur, šport 20,- eur, voľnočasové výdavky 60,- eur). Matka uviedla, že je zamestnaná v spoločnosti P. T. S., S.X.F., od mesiaca máj 2019, s priemerným príjmom 1.800,- eur mesačne. Otec je zamestnaný v spoločnosti S. A., W.S.. s priemerným mesačným príjmom cca 1.930,- eur mesačne. Navrhla, aby súd prvej inštancie zveril obe deti do jej osobnej starostlivosti s tým, že právo zastupovať ich a spravovať ich majetok budú mať obaja rodičia a stretávanie otca s deťmi navrhla upraviť v párnom kalendárnom týždni od 15:00 hod. do 18:30 hod. v stredu a v nedeľu do 14:00 hod. do 18:30 hod. a v nepárnom týždni vo štvrtok a v utorok od 15:00 hod. do 18:30 hod. Navrhla, aby súd prvej inštancie uložil otcovi prispievať na maloletého B. výživným vo výške 600,- eur mesačne a na maloletého B. výživným vo výške 500,- eur mesačne a zároveň, aby uložil otcovi povinnosť uhradiť k rukám matky ročné výživné.

3. Pokiaľ ide o zverenie maloletých detí a úpravu styku otca s maloletými deťmi súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosť, že právny zástupca otca maloletých detí napokon v konaní považoval zo strany otca v súčasnosti za akceptovateľnú úpravu týkajúcu sa týchto otázok v konaní o rozvod manželstva, a preto tieto upravil rovnakým spôsobom, teda deti zveril matke a styk otca s deťmi upravil každý párnym kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 15.00 hod. do 18.30 hod., každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 15.00 hod. do 18.30 hod., v sobotu od 10.00 hod. do 18.30 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že táto úprava neplatí počas letných a zimných školských prázdnin a ďalej je otec oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý rok v 28., 31. a 34. kalendárnom týždni vždy v čase od pondelka od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a každý rok od 26.12. od 10.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod. Súd prvej inštancie súčasne uviedol, že sa jedná o úpravu, ktorá prakticky kopíruje ostatný návrh dohody úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom v otázke zverenia maloletých detí a styku maloletých detí s otcom s tým, že styk oproti navrhovanej dohode rozširuje o jeden víkendový deň (nedeľu v nepárnom týždni). Súd prvej inštancie mal za to, že takáto úprava styku maloletých detí vytvára predpoklady na udržiavanie vzťahu otca k deťom, ako aj detí k otcovi a dáva predpoklad pre ich ďalší rozvoj do budúcnosti a právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú mať obaja rodičia.

4. Pokiaľ ide o výživné na maloleté deti súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením otca, že výživné určené neodkladným opatrením Okresného súdu Bratislava IV, uznesením č.k. 13P/134/2019-83 zo dňa 24.10.2019, v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP/186/2019-109 zo dňa 18.12.2019, podľa ktorého mal otec prispievať na každé z maloletých detí sumou 150,- eur mesačne, dostatočne pokrýva potreby maloletých detí a zohľadňuje v celom rozsahu ich oprávnené potreby, ako aj možnosti oboch rodičov. Zároveň súd prvej inštancie považoval za dôvodné pristúpiť diferencovane k posudzovaniu výšky vyživovacej povinnosti na maloletého B., s ohľadom na jeho zvýšené potreby v súvislosti s návštevou Súkromnej paneurópskej školy. Súd prvej inštancie nemal za splnené podmienky na výnimočné priznanie výživného späťne, pred dátumom, kedy sa matka domáhala úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom, obzvlášť za situácie, ak sa matka podávala návrh na rozvod manželstva už návrhom zo dňa 13.01.2021, zo spoločnej domácnosti sa odsťahovala s deťmi 21.05.2019. Súd prvej inštancie, preto posudzoval nárok na výživné na maloleté deti podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, druhej vety, teda od začatia konania, odo dňa 07.04.2020. Súd prvej inštancie považoval za dôvodné v konkrétnom prípade diferencovane posudzovať výšku vyživovacej povinnosti na maloletého B., za obdobie od podania návrhu do 31.08.2020, teda za obdobie, v ktorom bol žiakom Súkromnej paneurópskej školy, ktorá si vyžiadala oproti bežnej základnej škole, ktorú navštevuje maloletý B. od septembra 2020, nepomerne vyššie výdavky, za skúmané obdobie matka uhrádzala 250,- eur mesačne, pričom to bolo školné, ktoré sa na súčasnej škole neplatí vôbec. Ak aj otec tento výdavok nepovažoval za oprávnený a argumentoval záverom psychologičky A. O., ktorá odporučila bežný typ základnej školy, súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosť, že matka konala v záujme maloletého, a nejednalo sa o svojvoľné rozhodnutie, ktoré by matka nemala čím podoprieť (školu s menším počtom žiakov v triede odporúčali aj Občianske združenie S. B.Č., resp. Súkromné centrum špeciálno-pedagogického poradenstva), podobné odporúčanie vyplynulo aj zo záznamu z pohovoru z 12.11.2020 (č. l. 84 v spise) vykonaného na základnej škole, ktorú v súčasnosti maloletý B. navštevuje. Súd prvej inštancie považoval za dôvodné, aby sa otec na týchto výdavkoch podieľal, a preto určoval rozdielne výšku vyživovacej povinnosti otca za obdobie od 07.04.2020 do 31.08.2020 a za obdobie od 01.09.2020 do rozvodu manželstva. V prípade maloletého B. súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodné upravovať výšku nákladov diferencovane, maloletý B. síce taktiež pred nástupom do Materskej školy Hargašova navštevoval súkromné zariadenie (F. S. B.), za relevantné obdobie bol matkou v mesiacoch apríl, máj, jún 2020 uhrádzaný len udržiavací poplatok vo výške 150,- eur, resp. 172,50 eur (vrátane stravy), naopak, súčasná materská škola pritom tiež nie je úplne bez úhrady, nakoľko podlieha čiastočnej úhrade nákladov, a preto súd prvej inštancie uzavrel, že je síce pravdou, že náklady na udržiavací poplatok v relevantnom období boli síce vyššie ako je súčasná úhrada v materskej škole v zriaďovateľskej pôsobnosti Mestskej časti BA - Záhorská Bystrica, rozdiel však nie je taký, aby to odôvodňovalo diferencovaný prístup, udržiavací poplatok sa navyše neuhrádzal za celé posudzované obdobie. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením otca maloletých detí, že výživné vo výške 150,- eur mesačne dostatočne pokrýva potreby maloletých detí, a preto podľa otca nie je dôvod na určenie vyššieho výživného, a ani dôvod na priznanie zročného výživného, pričom výška vyživovacej povinnosti vyplynula z vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie uzavrel, že otcom na základe neodkladného opatrenia uhrádzaných 150,- eur mesačne na každé z detí nepokrýva ich potreby, pričom možnosti otca sú vyššie, na druhej strane, matkou vyčíslené mesačné potreby maloletých detí vo výške 1.203,- eur mesačne na B. a 1.163,- eur na B. nezodpovedajú ich skutočným potrebám (a to ani po prihliadnutí na zvýšené potreby maloletého B.) a matka takéto náklady (a to ani v období od podania návrhu do 31.08.2021) v konaní ani nepreukázala. Súd prvej inštancie uviedol, že náklady na lieky a vitamíny, v prípade maloletého B. aj na zdravotnú starostlivosť vo výške 80,- eur (B.), resp. 50,- eur (B.) nepovažoval za adekvátne, podobne náklady na drogeriu vo výške 50,- eur na každé z detí, resp. dopravu vo výške 60,- eur na každé z detí, výdavky na každé z detí na voľný čas vo výške 60,- eur, výdavky vo výške 70,- eur na oblečenie na každé z detí súd nepovažoval za adekvátne ich potrebám. Súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na charakter súdneho konania posudzoval aktuálne pomery, teda stav počas tohto konania, a musel tak prihliadnuť aj na skutočnosť, že od marca 2020 prakticky do jeho rozhodnutia, bola z dôvodu pandemickej situácie obmedzená aj záujmová činnosť detí, bol obmedzený pohyb aj ponuka služieb, s čím súvisia v tomto smere znížené výdavky. Súd prvej inštancie po zohľadnení všetkých okolností ustálil odôvodnené potreby maloletého B. (po zohľadnení jeho potrieb v súvislosti s aspergerovým syndrómom) na sumu približne 600,- eur mesačne s tým, že v období od podania návrhu do 31.08.2020 boli tieto vyššie, s ohľadom na návštevu Súkromnej paneurópskej školy, čo zohľadnil vo zvýšenom výživnom za toto obdobie tak, že po zohľadnení možnosti otca za obdobie od 07.04.2020 do 31.08.2021 súd prvej inštancie určil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého B. v sume 450,- eur

mesačne a v období od 01.08.2020 do rozvodu manželstva v sume 370,- eur mesačne. Odôvodnené potreby maloletého B. súd prvej inštancie určil vo výške približne 450,- eur mesačne, výšku vyživovacej povinnosti otca stanovil vo výške 250,- eur mesačne za celé obdobie. Súd prvej inštancie pri určení výšky vyživovacej povinnosti prihliadal na možnosti otca maloletých detí, ktorý pri príjme v roku 2020 v priemere 2.031,93 eur, teda o približne 220,- eur mesačne vyššom ako navrhovateľka a pri výdavkoch 1.340,- eur mesačne, sú dostatočné, aby mohol stanovené výživné uhrádzať. Určené výživné tak zohľadňuje oprávnené potreby maloletých detí, možnosti oboch rodičov a ich pomer, ako aj skutočnosť, že o deti sa v prevažnej miere stará matka. Vzhľadom na určenú výšku výživného vznikla otcovi maloletých detí povinnosť uhradiť ročné výživné, na B. suma vo výške 2.950,- eur, a na B. suma vo výške 1.150,- eur. K uvedeným sumám súd prvej inštancie dospel tak, že súčet vyživovacej povinnosti za maloletého B. predstavuje za mesiace 04/2020 - 08/2020 sumu 2.160,- eur (450,- eur za celé 4 mesiace máj, jún, júl, august a pomerných 360,- eur za zodpovedajúcu časť mesiaca apríl) a za mesiace september 2020 až marec 2021 predstavuje sumu 2.590,- eur (7 x 370,- eur), spolu je to teda suma 4.750,- eur a po odrátaní výživného otcom uhradeného (12 x 150 eur = 1.800,- eur), tak dlžné ročné výživné na maloletého B. predstavuje sumu 2.950,- eur. Súd prvej inštancie uviedol, že v prípade B. súčet vyživovacej povinnosti otca predstavuje sumu 2.950,- eur (250,- eur za celé mesiace 05/2020 až 03/2021, teda 11 x 250 + 200 eur pomerná časť za mesiac apríl 2020 a po odrátaní výživného už otcom uhradeného (12 x 150 eur = 1.800,-eur), tak dlžné ročné výživné na maloletého B. predstavuje sumu 1.150,- eur. Ročné výživné súd prvej inštancie uložil otcovi maloletých detí uhradiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Otec podal v zákonnej lehote odvolanie do výroku rozsudku súdu prvej inštancie o uložení vyživovacej povinnosti a ročného výživného na maloleté deti na čas do rozvodu manželov. Otec uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasí a žiada odvolací súd, aby vzhľadom na skutočnosti uvedené v jeho odvolaní, rozhodnutie súdu prvej inštancie ako nedôvodné zrušil a vec vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie vecne a miestne príslušnému súdu, alebo aby vo veci meritórne rozhodol. Otec je toho názoru, že rozhodnutím súdu prvej inštancie boli dotknuté jeho základné práva na rovnaké postavenie účastníkov v súdnom konaní a na spravodlivý rozsudok vyplývajúce z Ústavy Slovenskej republiky, Civilného mimosporového poriadku, Civilného sporového poriadku a Zákona o rodine. Podľa otca konaním súdu prvej inštancie boli porušené zároveň aj základné zásady konania pred súdom vyplývajúce z citovaných právnych predpisov. Otec podal odvolanie z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaného dokazovania vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je podľa neho nepreskúmateľné, keďže súd prvej inštancie sa jeho písomnými dôkazmi a ústnymi vyjadreniami k podanému návrhu nezaoberal, dôkazy nevyhodnotil jednotlivo ani vo vzájomných súvislostiach a tieto jednoducho ani neuviedol v odôvodnení rozsudku. Ďalej je podľa neho rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu, keďže súd prvej inštancie neuviedol jasne a presvedčivo, ktoré dôkazy boli rozhodujúce na skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, rozhodnutie súdu prvej inštancie je podľa otca nepreskúmateľné, vzhľadom na jeho nedostatočné odôvodnenie vo vzťahu k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom účastníkov v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie jeho majetkových pomerov a nevyhnutných nákladov, a to aj napriek tomu, že boli ním riadne a včas predložené na konanie a sú aj súčasťou spisu. Tiež uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné aj vo vzťahu ku skutočnostiam uvedeným v jeho záverečnej reči na pojednávaní, ktoré nevyhodnotil, nezaoberal sa nimi a v odôvodnení rozhodnutia tieto vôbec neuviedol. Podľa otca je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné aj vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie určenia výživného na maloleté deti a ročného výživného, vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie nákladov na deti uvedené matkou maloletých vzhľadom na ich vek a nevyhnutné potreby do rozhodnutia o rozvode, keďže súd prvej inštancie sa obmedzil na konštatovanie, že z dokladov predložených matkou mal za preukázané výdavky. Ďalej podľa jeho názoru súd prvej inštancie nesprávne, nedôsledne a jednostranne vyhodnotil matkou uvedené náklady, ktoré boli vynaložené bezdôvodne, nehospodárne, na základe svojvoľného konania matky a tieto nemuseli vzniknúť, ak by matka bola zodpovedná a využila bezplatné služby štátnych zariadení a spoločný byt (nájom bytu, školné v súkromnom školskom zariadení, náklady na vyšetrovania v súkromnom centre špeciálno-pedagogického poradenstva). Otec má za to, že súd prvej inštancie nesprávne a nedôsledne vyhodnotil zdravotný stav maloletého B. a jeho nevyhnutnosť a dôvodnosť umiestnenia v súkromnom školskom zariadení, nesprávne pritom vyhodnotil stanovisko A.. B. O. zo dňa 15.04.2019 a týmto stanoviskom sa neriadil. Otec namietal, že súd prvej inštancie nevyhodnotil skutočnosť, že s umiestnením maloletého B. do súkromného školského

zariadenia nesúhlasil a nerešpektoval ustanovenie § 19 ods. 2 Zákona o rodine. Otec poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne vyhodnotil skutočnosť, že matka maloletých sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti a prenajala si byt, napriek tomu, že on sa z bytu odsťahoval uzavrel dohodu o nájme a požiadal ju, aby sa do spoločného bytu nasťahovala. Dodal, že matka maloletých tento návrh otca bezdôvodne odmietla, pričom k tomu zabezpečil dôkazy, ktoré súd prvej inštancie nevezal do úvahy, nevyhodnotil a vôbec sa týmito dôkazmi nezaoberal. Podľa otca súd prvej inštancie nezohľadnil tú skutočnosť, že si plnil vyživovaciu povinnosť na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP/186/2019-109 zo dňa 18.12.2019 vo výške 300,- eur na čas do rozvodu, čo v prepočte predstavuje celkovú čiastku na maloletého B. 600,- eur resp. 520,- eur a na maloletého B. 400,- eur spolu 1.000,- eur, resp. 920,- eur mesačne. Poukázal na tú skutočnosť, že uvedené výživné určené neodkladným oparením je vyššie o 200,- eur, resp. o 120,- eur mesačne v prípade maloletého B. a o 200,- eur mesačne vyššie, v prípade maloletého B., ako mu bolo určené výživné v konaní o rozvode manželstva a ÚPP k maloletým. Uvedené je podľa jeho názoru nelogické, nedôvodné, neobjektívne a diskriminačné rozhodnutie, nezodpovedá ani potrebám maloletých detí v ich veku a nie je ani v súlade s ustanovením § 62 ods. 2 Zákona o rodine. K zročnému výživnému určenému súdom prvej inštancie otec uviedol, že uvedené rozhodnutie je nevykonateľné vo výške spolu 4.100,- eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, keďže je insolventný, ako aj vzhľadom na jeho mesačné náklady tak, ako boli uvedené a dokladované vo výške 1.340,- eur mesačne a výživné určené súdom vo výške ďalších 650,- eur mesačne, ako aj vzhľadom na jeho príjem. Zároveň poukázal aj na skutočnosť, že splatiť túto čiastku nie je možné ani vo forme úveru v banke, nakoľko spláca úver za kúpu bytu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve s matkou a banka mu ďalší úver neschválila. Otec namietal, že na uvedené súd prvej inštancie neprihliadal a určil 30 dňovú lehotu splatnosti a to aj bez možnosti mesačných splátok. Podľa názoru otca, súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie výlučne, jednostranne a výhradne o vyjadrenie matky maloletých bez toho, aby riadne a objektívne vyhodnotil tvrdenie navrhovateľky a vzal do úvahy výlučne tvrdenie matky maloletých bez toho, aby vzal do úvahy aj tvrdenia otca maloletých a ním predložené dôkazy, tieto riadne a nestranné vyhodnotil a prihliadal k týmto dôkazom a riadil sa nimi v rozhodovacej činnosti, jeho vyjadrenia a ani vyjadrenia v jeho zastúpení právneho zástupcu vrátane záverečnej reči súd prvej inštancie nevyhodnocoval, neuviedol, ktoré dôvody uznal a ktoré nie, a z akých dôvodov. Otec namietal aj to, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé a jednoznačne definované, čo sú reálne a odôvodnené potreby maloletých detí, resp. ktoré z položiek a v akom rozsahu alebo percentuálnom vyjadrení je možno považovať za reálne a odôvodnené, ktoré nie, a aké sú primerané náklady potrebám maloletých detí. Otec žiada, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a určil mu povinnosť prispievať na výživu maloletého B. sumou vo výške 450,- eur za obdobie od 07.04.2020, do 31.08.2020 a sumou vo výške 370,- eur mesačne, začínajúc dňom 01.09.2020 a na výživu maloletého B. sumou vo výške 250,- eur mesačne začínajúc dňom 07.04.2020, vždy k 15.dňu v mesiaci, k rukám matky vopred, zrušil zročné výživné na maloletého B. za obdobie od 07.04.2020 do 31.03.2021 vo výške 2.950,- eur, ktoré je povinný zaplatiť matke do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ako aj zročné výživné na maloletého B. za obdobie od 07.04.2020 do 31.03.2021 vo výške 1.150,- eur, ktoré je povinný zaplatiť matke do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a určil mu povinnosť prispievať na výživu maloletého B. sumou vo výške 350,- eur mesačne, a na výživu maloletého B. sumou vo výške 200,- eur odo dňa nadobudnutia právoplatnosti, vždy k 15.dňu v mesiaci, k rukám matky vopred a v ostatnej časti ponechal v platnosti napadnutý rozsudok.

6. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadřili.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 31.08.2022 (§ 378 C.s.p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, právna zástupkyňa matky, otec, právny zástupca otca, a súčasne kolízny opatrovník upovedomení zákonným spôsobom.

8. Odvolací súd v predmetnej veci zistil, že medzi zhodnými účastníkmi bolo rozhodované o rozvode manželstva a úprave práv a povinností k maloletým deťom. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 24.03.2021 č.k. 25P/5/2019-462 odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie manželstvo účastníkov rozviedol, maloleté deti na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky

s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého B. S. sumou vo výške 400,- eur mesačne a na výživu maloletého B. S. sumou vo výške 250,- eur mesačne, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva. Styk otca s maloletými deťmi upravil súd prvej inštancie konkrétnym spôsobom. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2021, pričom voči tomuto rozsudku žiaden z účastníkov odvolanie nepodal. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia rozsudku pri určovaní konkrétnej výšky výživného v konaní na čas po rozvode zohľadnil najmä vek maloletých detí, ako aj ich ďalšie odôvodnené výdavky súvisiace najmä so zdravotným stavom maloletého B. a konštatoval, že určené výživné vo výške 400,- € mesačne na B. a 250,- € mesačne na B. zodpovedá rozhodným kritériám pre určenie výživného. Súd prvej inštancie zároveň zohľadnil aj príjmy oboch rodičov a vyhodnotiac všetky vykonané dôkazy, dospel k záveru, že výživné, ktoré určil je primerané, a preto je toho názoru, že je v možnostiach otca prispievať na výživu maloletých detí určeným výživným, nakoľko otec má príjem viac ako 2.000,- € mesačne netto. Tak, ako bolo vyššie uvedené, otec voči tomuto rozsudku ani do výroku o výživnom odvolanie nepodal.

9. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti na maloleté deti na čas do rozvodu, v tejto súvislosti má odvolací súd za to, že vyživovacia povinnosť otca bola posudzovaná za obdobie od podania návrhu, t.j. od 07.04.2020 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, t.j. do 12.05.2021. Od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva má otec určenú vyživovaciu povinnosť na maloleté deti rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 24.03.2021 č.k. 25P/5/2019-462 (t.j. B. vo výške 400,- eur, B. vo výške 250,- eur). V danom prípade teda odvolací súd bol oprávnený posudzovať iba presne ohraničené obdobie (t.j. od 07.04.2020 do 12.05.2021), nakoľko medzičasom došlo k správoplatneniu rozsudku o rozvode manželstva a súčasne k správoplatneniu výroku o určení výživného na maloleté deti na čas po rozvode. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že suma výživného v rozhodnom čase určená na maloleté deti, s poukazom na výdavky maloletých detí, ako aj na osobné, zárobkové a majetkové pomery otca bola ustálená zo strany súdu prvej inštancie primeraným spôsobom. V danom prípade odvolací súd zdôrazňuje, že výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

10. Otec v rámci svojho podaného odvolania namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti nákladov na deti je nepreskúmateľný a nedostatočne odôvodnený. Rovnako namietal, že súd prvej inštancie nesprávne a nedôsledne vyhodnotil zdravotný stav maloletého B., ako aj nevyhnutnosť a dôvodnosť potreby jeho umiestnenia v súkromnom školskom zariadení. Taktiež uviedol, že otec s uvedeným umiestnením maloletého do súkromného školského zariadenia nesúhlasil, pričom o uvedenom sa vedie

súdny spor, ktorý nie je ukončený. Odvolací súd na tieto argumenty otca uvedené v rámci podaného odvolania uvádza, že spor o určenie výživného na maloleté deti nie je účtovným sporom a matka nie je povinná každý jeden výdavok vynaložený na maloleté dieťa preukazovať samostatne. Napriek tomu, z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že maloletý B. má od apríla 2019 diagnostikovaný W. S. Ó. (Z. Z. W. S.), s čím boli nepochybne späté vyššie výdavky a to jednak z dôvodu správnej diagnostiky a jednak z dôvodu ďalšieho „správneho“ začlenenia maloletého do školskej prípravy. Z dokladov založených v súdnom spise taktiež vyplýva, že matke nebolo doporučené, aby maloletý B. nastúpil na povinnú školskú dochádzku, a teda bol mu odporučený odklad povinnej školskej dochádzky. Rovnako tak z dokladov založených v súdnom spise vyplýva, že matke bolo doporučené s maloletým navštíviť alebo absolvovať takzvanú terapiu hrou, a súčasne zaradiť maloletého ako žiaka do triedy s menším počtom žiakov. Z výpovede matky na pojednávaní v konaní pred súdom prvej inštancie dňa 02.02.2021 (č.l. 79) vyplýva, že maloletý B. od 01.09.2019 do 31.08.2020 navštevoval súkromnú Paneurópsku základnú školu, kde mesačný poplatok predstavoval 350,- eur, pričom tento poplatok bolo potrebné uhrádzať počas celého obdobia a to aj v letných mesiacoch. Za stravu matka uhrádzala 60,- eur mesačne. Zároveň matka uhradila aj jednorázový poplatok za prijatie maloletého do školy vo výške 460,- eur. Od 01.09.2020 maloletý B. navštevoval Základnú školu Hargašová, kde náklady na stravu predstavovali cca 60,- eur mesačne. Uvedená škola trvala na tom, že maloletému je potrebné vybaviť asistenta, a preto bol maloletý presunutý do zariadenia C., odkiaľ bol taktiež však pre nezvládnuté správanie presunutý a v decembri 2020 sa späť vrátil na Základnú školu Hargašová. V súčasnosti má zapožičaného asistenta, avšak iba ako dočasné riešenie, pričom škola trvá na tom, aby si rodičia našli asistenta, čo matka považuje v súčasnosti za veľmi obtiažne a finančne nákladné. Matka v konaní pred súdom prvej inštancie uviedla, že sa jej zmenili aj náklady na dopravu od 01.09.2020 sa jej znížili vzhľadom na to, že matka si našla bývanie v blízkosti školy, ktorú B. navštevuje. Tak, ako to už zrozumiteľne v rámci svojho rozsudku vysvetlil súd prvej inštancie, je zrejmé, že tieto náklady vynaložené matkou na maloletého B. je možné považovať za oprávnené. Tu treba dať do pozornosti otca, že matka tieto náklady vynaložila v súvislosti s potvrdenou diagnózou maloletého B. (tieto náklady nevznikli matke svojvoľne), a preto je povinnosťou otca na týchto výdavkoch maloletého B. sa podieľať. Taktiež terapie, ktoré maloletý B. absolvoval, ako terapia hrou, alebo jednotlivé sedenia u psychológa sú v súčasnosti veľmi finančne nákladné, a preto určenie výživného na maloletého B. za obdobie návštevy súkromnej základnej školy, t.j. od 07.04.2020 do 31.08.2020 sa vyžaduje vo vyššej výške, ako po 01.09.2020, kedy maloletý B. nastúpil na štátnu základnú školu. Z týchto dôvodov, odvolací súd vzhliadol za dôvodné diferencovať dané obdobie tak, ako to urobil aj súd prvej inštancie a na obdobie od 07.04.2020 do 31.08.2020 bolo správne určiť otcovi vyššie výživné na maloletého B., t.j. do výšky 450,- eur mesačne, a následne od 01.09.2020 do právoplatnosti výroku o rozvedení manželstva, t.j. do 12.05.2021 súd prvej inštancie určil výživné na maloletého B. vo výške 370,- eur mesačne. Otec v rámci podaného odvolania argumentoval aj tým, že na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 11P/66/2020 prebieha konanie o nesúhlase otca s návštevou súkromnej základnej školy u maloletého B.. Odvolací súd v tejto súvislosti zistil, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 11P/66/2020 je toho času právoplatne zastavené, z dôvodu spät'vzatia návrhu na začatie konania s tým, že otec s týmto spät'vzatím súhlasil z dôvodu, že obaja rodičia vo vzťahu k maloletému B. podpísali zmluvu so Súkromnou základnou školou Sklenárova v Bratislave. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že otec nenamietal návštevu súkromnej základnej školy za obdobie od 07.04.2020 do 31.08.2020 vo vzťahu k maloletému B.K., a teda ani výdavky s tým spojené, a preto je povinný sa na týchto nákladoch podieľať. Odvolací súd na základe riadne zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie má zato, že výživné určené súdom prvej inštancie na maloletého B. zohľadňuje schopnosti a možnosti otca plniť si súdom určenú vyživovaciu povinnosť, a to aj s ohľadom na jeho priemerný mesačný príjem vo výške cca 2.031,93 eur a súčasne aj reálne výdavky na maloletého B.Á..

11. Pokiaľ ide o maloletého B., otec taktiež v rámci podaného odvolania namietal výšku výživného určeného súdom prvej inštancie vo výške 250,- eur mesačne na maloletého, s ohľadom na jeho výdavky vynaložené matkou na súkromnú materskú školu. Súdom prvej inštancie v danom prípade pri určovaní výšky výživného na maloletého B. nezohľadnil celý poplatok za súkromnú materskú školu vo výške 430,- eur, nakoľko v rozhodnom období matka uhrádzala iba tzv. udržiavací poplatok vo výške 150,- eur, a následná materská škola, do ktorej maloletý B. nastúpil dňa 01.09.2020 taktiež nebola úplne bez úhrady, napriek tomu, že išlo o štátnu Materskú školu Hargašová. Odvolací súd má za to, že súdom prvej inštancie výšku výživného na maloletého B. taktiež ustálil v správnej výške t.j. vo výške 250,- eur mesačne, pričom rovnakú sumu ustálil aj súd prvej inštancie v rámci rozhodovania o výživnom na čas po rozvedení, pričom otec voči týmto výrokom o výživnom (400,- eur na maloletého B. a 250,- eur na maloletého B.) odvolanie nepodal, a preto má odvolací súd za to, že s touto výškou vyživovacej povinnosti otec súhlasil.

12. Otec v rámci svojho odvolania taktiež namietal, že si splnil svoju vyživovaciu povinnosť na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 18.12.2019 č.k. 20CoP/186/2019-109, vo výške 300,- eur na obe maloleté deti. Na túto odvoláciu argumentáciu otca odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie pri výpočte zaostaleho výživného riadne toto uhradené výživné zo strany otca započítal, čo vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (strana 8 záver), a zaostalé výživné vypočítal iba zo sumy presahujúcej sumu 150,- eur, na to - ktoré dieťa. Na základe uvedeného odvolací súd považuje tento argument otca uvedený v rámci podaného odvolania za bezpredmetný. Rovnako za bezpredmetný považuje argument otca týkajúci sa výdavkov na bývanie maloletých detí. Otec v rámci svojho odvolania namietal, že matka nemusela zvyšovať výdavky na bývanie (nájom bytu), nakoľko on jej bol ochotný byť uvoľniť. Na tento argument otca odvolací súd uvádza, že matka už v rámci konania na súde prvej inštancie uviedla, že zmluvu o nájme bytu uzavrela na určité obdobie, pričom túto zmluvu nebolo možné ukončiť zo dňa na deň, a keď prijala tento návrh otca týkajúci sa bývania, zistila, že v ich spoločnom byte otec opätovne býva. S ohľadom na uvedené, nevzhliadol odvolací súd tento argument otca za dôvodný. Významné z tohto pohľadu je iba to, že matka sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti t.j. odsťahovala sa v čase, keď obaja rodičia v tomto byte bývali, a teda jej náklady na bývanie v prenajatom byte nie je možné považovať za neoprávnené. Pokiaľ ide o argument otca uvedený v rámci podaného odvolania, že súd prvej inštancie mal zročné výživné priznať v splátkach, odvolací súd na tento argument otca uvádza, že otec nespĺňa podmienky na priznanie úhrady dlžného výživného v splátkach, nakoľko je riadne zamestnaný, jeho mzda presahuje sumu 2.000,- eur mesačne, pričom nezanedbateľný nie je ani fakt, že ide o výživné na maloleté deti za obdobie rokov 2020 a 2021. Odvolací súd v tejto časti zobral ohľad aj na skutočnosť, že výrok o výživnom je zo zákona predbežne vykonateľný, a preto toho času už zmena úhrady dlžného výživného na plnenie v splátkach nemá žiadne opodstatnenie. Na zostávajúce argumenty otca uvedené v rámci podaného odvolania dal odpoveď už súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia, a preto odvolací súd nepovažuje za potrebné sa k nim opätovne vyjadrovať. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o bežnom výživnom, a vo výroku o zročnom výživnom ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

13. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 ústavy) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

14. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

15. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesol

žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

16. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

17. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).